

SERİ
SERIE B

CİLT
TOME XXI

SAYI
FASCICULE 1

1971

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

ORMAN FAKÜLTESİ

DERGİSİ

REVUE DE LA FACULTÉ DES SCIENCES FORESTIÈRES
DE L'UNIVERSITÉ D'ISTANBUL

BİR YIL ÖNCE KAYBETTİĞİMİZ DEĞER Prof. Dr. ORHAN YAMANLAR

Yazan :

Doç. Dr. A. Nihat BALCI

Prof. Dr. Yamanlar'ın hiç beklenmedik bir sırada vefatı haberini, bundan bir yıl önce bugünlerde çok büyük bir üzüntü ile öğrenmiştik.

Bu şekil elem verici beklenmedik bir haberin insanın manevi yapısında yarattığı sarsıntıyı tarif etmek imkânsız oluyor. İnsan böyle zamanlarda habere inanamıyor. Herhalde hislerimiz iyi şeylerin devamlılığını istiyor ve ani bir değişikliği kabul edemiyor, ona alışamıyor. Ama mantık, acı gerçeği zamanla kabul etmek zorunda kalıyor. İnanılması güç ve beklenmedik olaylarda, bu mantık ve his mücadelesi daima insanın iç alemine hakim oluyor.

Bütün bu his çalkantıları uzun zamandanberi yakından tanıdığım ve beraber çalıştığım bir insanı bir daha görememek çaresizliğinden olsa gerek.

Prof. Yamanlarla 23 yıllık bir beraberliğimiz; birlikte geçen ve her zaman tatlı ve ahenkli olan günlerimiz olmuştu. Böyle uzun senelerin biriktiregeldiği yakın ve samimi ilişkiler ve hatıraların birdenbire kesilmesine alışmak çok güç, çok acı, çok elem verici.

Kendisini ilk önce 1947 senesinde Fakültede talebe iken, genç bir Asistan olarak tanımıştım. O zamanlar çok sevdiğim arkadaşım rahmetli Ayhan OK* ve ben, derste, eğlencede ve sporda daima beraberdik ve genç Asistan Orhan Yamanlar bizi yakından tanır ve severdi. Bizim spor gezilerimize de iştirak ederdi. Böylece kendisine karşı sevgimiz ve saygımız o zamanlarda filizlenmeğe başlamıştı. Daha sonra bizim sınıf Fakülteden mezun oldu ve askerliğimizi yaparken İngilterede bulunan Dr. Yamanlarla yazışmalarımız devam etti. Nihayet, 1954 senesi yazında genç Doçent Yamanlarla Ankara'da tekrar karşılaştık.

*) Ayhan Ok, 1950 mezunu, çok zeki, çalışkan ve çok yönlü ve kültürlü bir arkadaşımızdı. 23 yaşında askerliğini yaparken kendisini feci bir tank kazasında kaybetmişti. Nur içinde yatsın.

Kendisi Kızılırmak havzasında toprak koruması etüdleri yapmak üzere Ankara'ya gelmişti. Böylece, toprak erozyonu tehlikesi ve bunun memleket için taşıdığı önemin Türkiye'de devletin önemli sektörleri tarafından kavranması ve anlaşılmasındaki ilk adımlar Doçent Dr.

Yamanlar tarafından atılmış oluyordu. Bundan sonra kendi yönetiminde Elektrik İşleri Etüd İdaresi ve Devlet Su İşleri ile müştereken çeşitli baraj havzalarındaki bir seri etüdler ve araştırmalar devam etti.

Bu çalışmaların devamı sırasında da genç ve üstün kabiliyetli Orman Mühendislerini seçiyor ve Fakülte'de ve arazide yetiştirmeleri için mevcut imkânların azamisini kullanıyordu. Böylece Profesör Yamanlar, mesleğin genç kabiliyetlerini en isabetli bir şekilde seçmesini bilmiş ve yetiştirmeleri imkânlarını hazırlayarak D.S.İ., E.İ.E.İ., ve Toprak Su Genel Müdürlüklerinde Orman Mühendisliğinin diğer devlet sektörleri tarafından takdir edilmesi ve gerekse toprak koruması konusunun Türkiye'de tanınması ve öneminin kavranması hususunda rahmetli Prof. Yamanlar'ın büyük gayreti ve hizmetini burada minnetle yad etmeyi mesleki bir borç olarak kabul etmekteyim.

Böylece 1954 senesinden vefatına kadar geçen süre içerisinde Fakültenin aynı Kürsüsünde beraber ve ahenkli bir şekilde çalıştık. Bu arada pek çok mesleki ve bilimsel konuyu aramızda görüştük ve tartıştık. Bütün bu münasebetlerimizde ve bilimsel tartışmalarımızda kendisi daima olgun hareket etmiş ve bir Kürsü Profesörü'nün daima herşeyi daha iyi bileceği dar görüşüne hiç bir zaman saplanmamış bir gerçekçi idi. Batı kültürünü ve hayat tarzını benimsemiş liberal düşünceli ve hislerinden çok mantığı ile hareket eden enerjik bir insandı. Teşebbüs kabiliyeti çok üstün, medeni cesareti yüksek ve gayelerini neticeye ulaştırmakta başarılı idi.

Dış yardımlarla Fakültemize kazandırılan imkânlarda kendisinin payı büyüktü. En önemli özelliklerinden birisi de, insan psikolojisinden anlaması, insanları iyi tanınması ve onları değerlendirmesi idi. Kendisi ile beraber çalışan genç arkadaşlarına yetiştirmesi için her türlü imkânı sağlamak hususunda çırpınır ve başardığı zaman çok seviniyordu. Amerika'da uzunca bir süre kalarak yetiştirmem de bu telâkkisinin ve tutumunun değerini, geniş görüşlü, müsamahalı ve teşvik edici hareketinin benim için taşıdığı manayı burada teşekkürle ve minnetle belirtmeyi vicdani bir borç bilirim.

Mesleki meselelerde ve ormancılık politikasında da mesleki tavassubdan daima uzak kalmış ve bazen yalnız da kalsa inandığı fikirleri samimiyetle ve ciddiyetle savunmuştur. Her yapıcı ve faydalı teşebbüsü, kim tarafından yapılırsa yapılsın, olumlu karşılar, alkışlar ve teşvik ederdi. Bilhassa gençlerden gelen teşebbüsleri, ilerleme ve öğrenme arzularını daima desteklemiş ve teşvik etmişti. Her zaman, «genç arkadaşlar bizlerden daha iyi imkânlarla ve daha iyi bir

şekilde yetişip, daha başarılı oldukları takdirde ileriye gidebiliriz» derdi.

Profesör Dr. Yamanlar herşeyden önce, batılı ölçüleri içerisinde medeni, geniş görüşlü ve daima ileriye bakan bir insandı. Bir aile babası olarak, bir ilim adamı ve Hoca olarak çok değerli vasıfları vardı. Bütün üstün ve iyi vasıfları ve onun teşebbüs ruhu, geride kalan mesai arkadaşlarına ve meslektaşlarına örnek olacaktır. Nur içinde yatsın. Üzüntümüz çok, ama çok büyük. Ama ne yapalım ki sessiz bir gemi ile öyle bir yere doğru aramızdan ayrılıyor ki, «dönen yok seferinden».

Münih, 24. Mart 1971